

Bijbels perspectief

Woord van de week

Handelingen 1:4

En terwijl Hij met hen aanzat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die gij (zeide Hij) van Mij gehoord hebt.

Dit gekozen vers sluit niet alleen logisch aan op het voorgaande vers drie. Dat vers vertelt dat Jezus Zich ook na zijn lijden ‘met vele kentekenen levend’ aan zijn directe volgelingen heeft vertoond, terwijl Hij ‘veertig dagen lang hun verschijnende heeft gesproken over *al* wat het Koninkrijk Gods betrof’. Het ‘en’ in dit vierde vers doet meer dan alleen veronderstellen dat de Christus juist ook in het kader van dat onderwijs gesproken heeft over de belofte van de Heilige Geest. Dat dit een voor de hand liggende veronderstelling is, kan ook vanuit vers zes worden opgemaakt, waar zij die bij het onderwijs aanwezig waren de vraag stellen met betrekking tot het herstel van het koningschap voor Israël.

Bijzonder dat Hij, die zijn bediening begon vanuit het moment dat de Heilige Geest ‘als een duif uit de hemel op Hem neerdaalde en op Hem bleef’ (Joh. 1:32), na zijn opstanding bij een van zijn eerste verschijningen als ‘inleiding’ op wat er hier door Hem wordt gezegd, op zijn toen aanwezige volgelingen heeft geblazen en daarbij zei: ‘ontvang de Heilige Geest’ (Joh. 20:22). Een gebeuren dat in direct verband zou blijken te staan met de door hen nog te ontvangen zendingsofdracht, die als kerninhoud de boodschap van het Koninkrijk zou hebben, de boodschap van de Christus. Nog opmerkelijker in dit verband is het gegeven dat Jezus Christus vlak voor zijn lijden en sterven nadrukkelijk en expliciet gesproken heeft met hen over de Heilige Geest, diens rol en betekenis (Joh. 14:15-31 en 16:5-15) voor allereerst hen, maar zoals vanuit de verkondiging van Petrus op de eerste Pinksterdag zou blijken ook voor ieder die zich waarachtig tot Hem bekeert (Hand. 2:38 en 39). Petrus spreekt dan in navolging van Christus hier over ‘belofte’.

Niet alleen zal de Heilige Geest, die de Vader zal zenden in de naam van Jezus, ‘alles leren’ maar juist ook ‘te binnen brengen al wat Hij, Christus Jezus, gezegd had’ (Joh. 14:26), daarmee meer dan waarschijnlijk óók doelend op het onderwijs van die bewuste veertig dagen (Hand. 1:3). Jezus had immers vlak voor zijn lijden en sterven al gezegd dat er nog veel te zeggen was, maar dat zij het niet in één keer zouden kunnen verwerken en dat dáárom de Geest van de waarheid, als Hij komt, de weg tot de volle waarheid zou wijzen; ‘want Hij zal niet uit zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen’ (cursief van mij - Joh. 16:12 en 13). De Heilige Geest zou Hem als de Christus verheerlijken, uit Hem nemen en het verkondigen (vers 14).

Hoe voor zich sprekend zijn hier nu de woorden van de apostel Paulus: In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid. (Ef. 1:13 en 14). De klemmende oproep van de Opgestane Heer om zich uit te strekken naar de volheid van de Geest - Jeruzalem niet te verlaten en te blijven wachten op de belofte - is nu begrijpelijk! Is dit een ons bekende zaak? Zijn wij deelgenoot van de belofte van de Vader? Het is een het Koninkrijk bepalende zaak!

Gebed

Doe ons verlangend zijn naar meer van U, van Uw Heilige Geest en dat Hij dan de volle ruimte in ons krijgt om U te verheerlijken. Want U bent dat meer dan waard Drie-enige God en Vader! Dat Uw Geest in ons Uw Woord verheldert, spreekt en verkondigt. Openbaar ons de toekomst Here Jezus Christus, geef ons uit het Uwe uit genade, breng ons Uw Woord te binnen! Maak mij levend naar Uw Woord, amen.